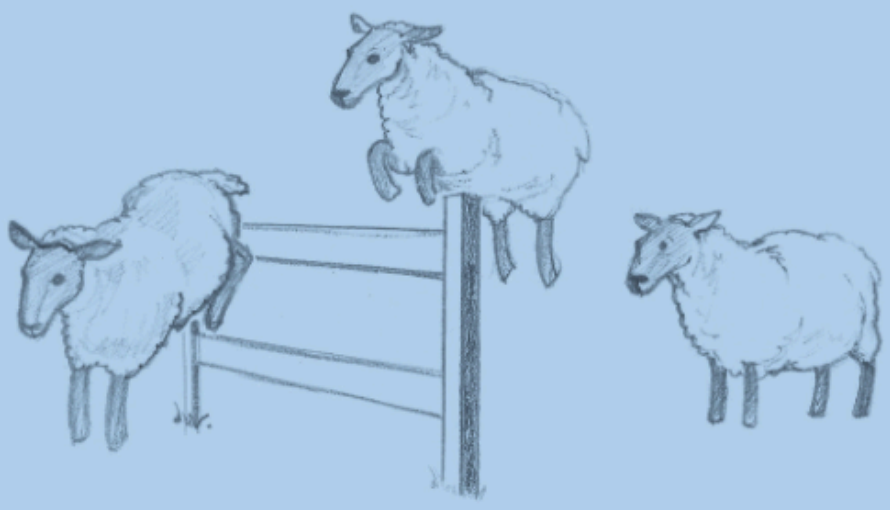
Prolog

Dacă-ți urmezi visul,
într-o zi se va împlini.
ROSENHILL
SUPEREROU

Capitolul 1

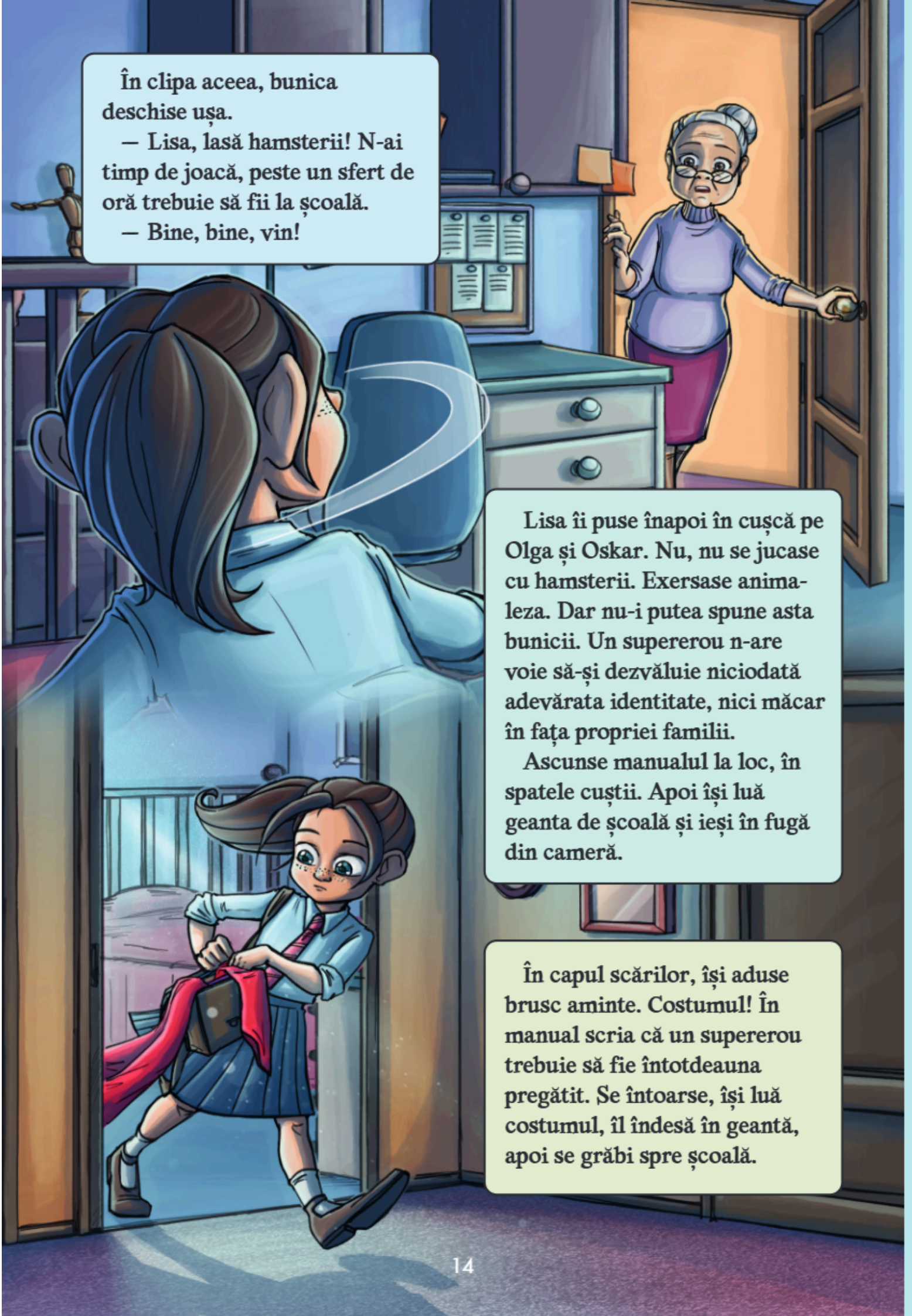

Lisa se trezi cu o senzație ciudată în corp. Visase că era o supereroină. Că zbura și se lupta cu răufăcători. Și dacă se întâmplase cu adevărat? Doar se antrenase temeinic și în tehnica zborului, și în cele de luptă corp la corp de când găsise *Manualul pentru supereroi* la bibliotecă.
Se întinse pe spate și expiră tot aerul greu din plămâni. Apoi inspiră aer cât mai ușor cu putință. Așa explica manualul că trebuie să faci dacă vrei să poți zbura.

În scurt timp, plutea deasupra patului.
— Merge! șopti Lisa ca pentru sine. N-am visat.
Câteva minute mai târziu, zbura de colo-colo prin cameră de parcă era în stare să zboare de când se știe.

Deodată se auzi un ciocănit în ușă. Era bunica.
— Draga mea, te-ai trezit?
Lisa se opri brusc. Ce era de făcut? Nu era bine deloc să intre bunica în camera ei fix acum.
Iute ca fulgerul, Lisa se aruncă pe pat și își trase pătura peste ea.
— Da, da, m-am trezit. Mă îmbrac.
— Bine, Lisa.

Lisa se grăbi să se îmbrace. Avea timp de o scurtă lecție de animaleză înainte să coboare la parter, unde era bunica.
Scoase manualul pe care îl ascunsese în spatele cuștii Olgăi și a lui Oskar.
— Îmi pare rău că vă deranjez așa devreme, le zise ea hamsterilor. Dar trebuie să încercăm să ne înțelegem mai bine. Repetați după mine: „Sunt un hamster.“
Dar nici Olga, nici Oskar n-au zis nici pâs. Mai ales Oskar, care avea gura plină cu mâncare.
— Oskar! Trebuie să fii atent dacă vrei să înveți ceva! îl certă Lisa.

— Haideți în pat mai bine! Continuăm lecția acolo. Azi vorbiți voi și eu încerc să înțeleg ce ziceți. Bine?
Lisa spera că Olga și Oskar să spună ceva, cât de puțin. Cum făceau de obicei când ea încerca să adoarmă. Dar hamsterii tăceau mâlc.
— Trebuie să putem vorbi! Altfel cum să știu ce gândiți? Cum să știu dacă vă e bine în cușcă sau dacă vreți altceva de mâncare? Voi trebuie să-mi spuneți! Că nu pot să vă citesc gândurile, nu?

În clipa aceea, bunica deschise ușa.
— Lisa, lasă hamsterii! N-ai timp de joacă, peste un sfert de oră trebuie să fii la școală.
— Bine, bine, vin!
Lisa îi puse înapoi în cușcă pe Olga și Oskar. Nu, nu se jucase cu hamsterii. Exersase animaleza. Dar nu-i putea spune asta bunicii. Un supererou n-are voie să-și dezvăluie niciodată adevărata identitate, nici măcar în fața propriei familii.
Ascunse manualul la loc, în spatele cuștii. Apoi își luă geanta de școală și ieși în fugă din cameră.
În capul scărilor, își aduse brusc aminte. Costumul! În manual scria că un supererou trebuie să fie întotdeauna pregătit. Se întoarse, își luă costumul, îl îndesă în geantă, apoi se grăbi spre școală.